

KORTE MEDEDELINGEN

GENOOFSCHAPSARCHIEF

Het Genootschapsbestuur besloot onlangs haar archief te laten inventariseren. Het ligt in de bedoeling het archief in bewaring te geven aan het Rijksarchief in Limburg, gevestigd in Maastricht. Het archief krijgt dan een veilige bestemming. Uiteindelijk zal het archief door middel van een beschrijvende inventaris toegankelijk worden. Daarnaast wordt gestreefd naar een kalender, een chronologisch overzicht van de belangrijkste gebeurtenissen in de geschiedenis van het Genootschap. Leden, die in het bezit zijn van historische documenten van of over het Natuurhistorisch Genootschap, kunnen hun bescheiden ter beschikking stellen aan het Genootschap. Deze worden dan, na overleg, in de inventarisatie betrokken en in het Genootschapsarchief opgenomen. Voor inlichtingen kunt u contact opnemen met E. Pelzers, Lankforst 4668, 6538 KA Nijmegen (tel. 080-447626).

RECTIFICATIES

Helaas is in het artikel "Vochtige hooilanden langs de Mechelderbeek (Zuid-Limburg), een plantensociologische en landschapsoecologische beschouwing" van J.H.J. SCHAMINÉE en M.G.H. BONGERS (Natuurhist. Maandbl. 80 (7/8): 125-135) een aantal, ten dele storende, fouten geslopen. Door omstandigheden zijn de auteurs niet in staat gesteld de laatste drukproeven te corrigeren. De redactie biedt hen en u als lezer daarvoor excuses aan.

Het betreft de volgende fouten:

p. 125: in de titel werd het woord "een" abusievelijk tweemaal afgedrukt.

p. 127 kolom 1 en 2: "WESTHOFF & DE MIRANDA, 1983" moet zijn "WESTHOFF & DE MIRANDA, 1938".

p. 127 kolom 3: "Junco-Molion" moet zijn "Junco-Molinion".

p. 129 kolom 3: "Crepidoluncetum acutiflorae" moet zijn "Crepidoluncetum acutiflori".

p. 131 tabel II: de horizontale lijn boven "Kwartair" komt te vervallen.

p. 133, figuur 7: bij het onderschrift van figuur 7 de volgende woorden verwijderen "aan de overzijde van de (smalle) beek zijn steilranden zichtbaar".

p. 135 kolom 3: "L.H. Wageningen" (diss. De Vries) moet zijn "R.U. Utrecht".

In het artikel "Hymenoptera aculeata (Bijen en Wespen) langs Limburgse spoorlijnen deel II: Wespen" van de hand van V. LEFEBER (Natuurhist. Maandbl. 80(6): 114-117) zijn eveneens enkele foutjes geslopen, waarvoor excuses aan auteur en lezers.

p. 114 figuur 1: de afbeelding is ondersteboven afgebeeld, waardoor ook de aanduiding "links" en "rechts" niet meer klopt.

p. 115 tabel I: in het voorlaatste genus (*Tachysphex* Sprinkhaandoders) zijn de aanduidingen die verwijzen naar de notities weggefallen. Bij *T. nitidus* hoort not. 13 en bij *T. unicolor* hoort not. 14.

BOEKBESPREKING

NEDERLANDSE OECOLOGISCHE FLORA, WILDE PLANTEN EN HUN RELATIES, DEEL 4

E.J. WEEDA (tekst), R. WESTRA, CH. WESTRA en T. WESTRA (aquarellen en foto's). Uitgave IVN i.s.m. VARA en VEWIN. 317 blz., ca. 900 afbn., reg. Prijs: f 79.

Over de Nederlandse flora wordt veel geschreven, in dit Maandblad naar het oordeel van sommigen zo nu en dan teveel. Het is zelfs aannemelijk dat er nergens ter wereld zoveel over een zo sterk verarmde en veranderde flora geschreven wordt. Een indicatie voor de grote aandacht voor het "plantenrijk" is onder andere de regelmaat waarmee nieuwe, bijgewerkte determinatiewerken voor de gehele wilde flora worden uitgebracht.

Wellicht is een en ander terug te voeren op een min of meer wetmatig verband: naarmate een land dichter bevolkt is en een hogere levensstandaard kent en de flora diensengevolge sterker verarmd is, is de aandacht voor de wilde flora groter en worden er steeds mooiere boekwerken over samengesteld. De uitgave van een fraaie serie als de Nederlandse Oecologische Flora zou een aardige bevestiging kunnen zijn van deze regel; waarschijnlijk is er geen land ter wereld waar alle min of meer wilde planten systematisch geaquarelleerd worden en waar die aquarellen bovendien voorzien zijn van een zo uitvoerige en in het algemeen leesbare uiteenzetting aangaande uiterlijke kenmerken, verspreiding en oecologie als in de hier te bespreken Nederlandse

Oecologische Flora.

Over de afbeeldingen kan ik naar mijn idee kort zijn. Ze zijn gemaakt door de Westra's en deze naam staat borg voor hoge kwaliteit. Fascinerend is het te zien hoe de duizenden schakeringen van het mengsel van lichtfrequenties dat wij gemakshalve aanduiden met "groen" inderdaad nagebootst kunnen worden met behulp van waterverfmengsels. Dat het nabootsen goed gelukt is, is op vele pagina's te controleren: voor heel wat planten is er zowel een aquarel als een foto van de plant op een kenmerkende standplaats.

De onderschriften bij de foto's zijn in veel gevallen — bij ongeveer één op de zes foto's — extra interessant voor liefhebbers van de Limburgse flora daar die foto's ergens in Limburg gemaakt zijn, vaak op bekende of herkenbare locaties. Dit is te danken aan het feit dat een lid van de Plantenstudiegroep — wie anders dan J. Cortenraad — de fotograaf vele malen de weg gewezen heeft naar een vindplaats.

Ook in de teksten bij de planten valt op dat er veel planten zijn die kennelijk alleen nog in Zuid-Limburg in goed ontwikkelde populaties voorkomen.

Dat de teksten goed leesbaar zijn, is enerzijds te danken aan de consequent volgehouden opeenvolging van alinea's over habitus en typische kenmerken, over verspreiding in de wijde wereld en in Nederland, over achtergronden van het verspreidingsbeeld en de expansie resp. het terugtrekken van de plant en tenslotte alles wat de auteur kon achterhalen over binding aan grondsoorten, het samen voorkomen met andere plantensoorten en de relaties met diersoorten. Bij dit laatste ligt de nadruk sterk op de relaties met insecten; de beïnvloeding door resp. invloed op gewervelde dieren wordt doorgaans slechts kort aangestipt.

Ook de relatie met grondwatertypen, de invloed van grondwaterstanden, de verspreidings- en kiemingsecologie worden overigens nauwelijks of niet behandeld. Dit heeft als voordeel dat de teksten niet te uitgebreid en wetenschappelijk worden, maar als nadeel dat de lezer vaak zal blijven zitten met de vraag "wat zijn nu eigenlijk de oorzaken achter het geschetste verspreidingsbeeld en de veranderingen daarin?"

Dat het mogelijk is daarover een aantrekkelijk en niet al te technisch-wetenschappelijk werk te schrijven bewijzen de auteurs van "Comparative Plant Ecology" (GRIME *et al.*, 1988, Unwin Hyman Ltd., London). In dat werk worden voor 281 in het Verenigd Koninkrijk algemene tot vrij algemene soorten alle genoemde zaken wel kort besproken, rijk geïllustreerd met figuren.

Het zal u echter duidelijk zijn dat de Nederlandse Oecologische Flora een standaardwerk is dat voor iedereen die maar enigszins in onze wilde flora geïnteresseerd is, een zeer waardevolle aanvulling is op met name de Flora van Nederland. Ik hoop dan ook van harte dat ook het laatste deel er snel zal komen.

TORBEN MULDER